

บทละครร้อง

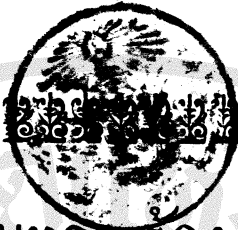
เรื่องตามเงา

(ฉีกปากมัสเตอร์ไม้)

สำหรับละครบราโมทยเมือง

ว. ศ. ๑๓๑

โรงพิมพ์ทองหล่อไทย

บทละครร้อง

เรื่องตามใจ

(ฉปากมิดเตอร์ไม้)

สำหรับละครปราโมทย์เมือง
นางประไพไพฑูรย์, ทนพร
ร. ศ. ๑๓๑

โรงพิมพ์ทองหล่อ

เลขที่

895.9112

เลขที่

4234 ปต

เลขที่

ป. ๑๑๗๘๕๘

๔-๐๐๖

บทละครเรื่อง เรื่องตามเงา

(ผู้ปากมิดเตอร์ ไม่ สำหรับละครปาวาโมทย์เมือง
ว.ศ. ๑๓๑)

ตัวละคร

- ๑ นายจรัญ นายโรง อายุ ๓๒ นกตาดเลใจดีซื่อสัตย์
- ๒ นายเพื่อง อายุ ๓๕ ซื่อเมตตาคนดีนักแต่งตัว
- ๓ นายกระเบา ,, ๓๗ โกง
- ๔ โปตีศัตถ์
- ๕ นายหวัง ชาวบ้าน
- ๖ รดวย นางเอก อายุ ๑๘ ปราณดีใจซื่อง่าย
- ๗ ยายน้อง

ยังมีไทยชาวบ้าน แดงขกฉั่งจันนักลง ไปเมืองยไฮ

ชุดที่ ๓ (วิวาทวาทา) ฉากบนตึกเช่าของ นายเพ็ญ
เมื่อเปิดม่าน นายเพ็ญ กระหัดกระหอบ ห่อของเครื่องเพชร
ทอง แดงหวดเหลาชนมาดพลงเปิดของ เครื่องปลอยม ควลง
ห่อแต่งตัวใหม่เรียบร้อย พอได้ยินเสียงนายกะเบา ถาม
ใครหะหะอยู่ตึกชั้นล่าง ว่านายเพ็ญ อยู่ไหม ก็เอาเครื่อง
เพชรทองด้นเย็บหน้าเข้าไปกำขบเมี้ยวว่า “อย่าไผ่มาหนา
ข้าบอกเขาว่าเองไม่อยู่” ดังครุ่นนายกะเบากระหัดกระหอบ
ตามชนนางหอบ

หนังสือ ๑ (กะเบา) บอกให้รอ, ถ่อมมา, นำโมโห
อ้ายกันไว้, เข้าป่าช้า, หาไม่เห็น ไหนเครื่องเพชร, พระพิทักษ์,
อย่ายักเร้น ชื่นโก่งกัน, กันเปน, ได้เด่นกัน (เพ็ญ) อย่า
ปากโม่ง, โฉงเฉง, เดียงเพดงเปด้า นึกว่าเขา, จักบิต, คิด
ชั้นๆ ไปไหนเดี่ย, ไม่เจตีย, มาแบ่งบั้น เยอะชั้นคั้น, ทูลง
เก็ด, จะเก็ดควา ข้ามอบเมี้ยว, ด้นไว้, เขาไม่อยู่ เขาแต่ขู่,

ตมเงา

๓

เอาแต่ใจ,จะโฉฉาว ผัดพรงนี้,มานี้,แต่เข้า ๆ เด็กปาว ๆ,
คนมันมั่ง,กันขงนัก (กะเบา) แก่สัญญา,ว่าจะแบ่ง,คน
ละครึ่ง ยังไงทำ,อึ้งกะทั้ง,พิกลหนัก (เพ็ญ) บอกเมีย
ไม่,อยู่ดอก,ไซ้ชอกยก ก็ขึ้นจก,กะเย่อกะเหยง,แบ่งร่ำไป
(กะเบา) ที่ได้นี้,ก็เพราะข้า,หาเครื่องมือ ข้ายังเบา,
คือ ๆ, ดอกจิ้งได้ แก่แปด,ดูทาง,ข้างกระได จะเอา
ไว้,คนเดียว,เห็นยวเหลือเกิน (เพ็ญ) ใครจะเอา,คน
เดียว,อ้ายเหยี่ยวบ้า ดูถูกข้า,บิตดกต,พูดเป็น ๆ (ควักเงิน
กระด่าให้) เข้าเอาไป,ใช้ก่อน,เข้าบ่อนเซียม เสียเที่ยว
เดิน,อีกครึ่ง,อย่าตั้งกวน ๆ ๓๒ คำเจรจา (กะเบาฮั่น
วอนก็แล้ว ชักก็แล้ว จะขอแบ่งของที่คโมยมาด้วยกัน ว่าจะ
รับลงทุนเบี่ยเงินให้ ๕๐๐ บาทไม่พอไซ้ เพ็ญก็ผัดแต่ว่า
ฝากเมียไว้เขาไม่อยู่จะเอาที่ไหน เงินติด ตัวมีเท่านั้นจะเอา
เซียมเอา กะเบาว่าของคโมยได้กว่า ๒๐๐ ชั่ง เพ็ญว่าผัด
พรงนี้ กะเบาที่คิดใจว่าบิต เก้งกันแรงขึ้น ๆ ทุกที่
จนเกือบจะต่อยกันขึ้น แต่ไม่กล้าอีกกะทัก)

แขกกลุ่ม ๑ (กะเบา) กู้เท้า, เจ้าความคิด, จะบิตข้า
 (เพ็ญ) อุบ่าอุบ่า, หาดงาม, หยาบหยาบ บ้วน นัตพรงัน,
 หินคิด, กระบิตกระบวน เตะให้มัน, ไปเดียน, อับบรึคน
 (กะเบา) เขาจับได้, ไล่คุก, ทนซ์แต่ก มึงคนดู, ดูทาง, ข้าง
 ถนน ไม่ต้องโทษ, ต้องโทษ, คโมยทน ยังมีหน้า, ข้าจะ
 ปล้น, เอาคนเดียว (เพ็ญ) มึงซัดกู, เขาก็ดู, กูเข้าคุก
 มึงพันทุกซ์, เพราะกู, ครุณเดียด ให้หาร้อย, แด่วังเนน,
 บิตเปนเกดัดยอ เมียไม่อยู่, กูจะหนีข่ว, เอาไหนมา ฯ
 ๖ คำเจรจา (ทเถาะกันอุบอับ ถึงเพ็ญผลัดได้ กะเบา
 แค้นกิดพัน รดวยภรรยาได้ยืนเลียงเหะเหมาแอบมอง
 เห็นผัวจะก้อยเพื่อน ก็ออกมาห้าม)

เจ้าเซ็น ๑ (กะเบา) นั้นนะใจ, นั้นนะใจ, เมียไม่อยู่
 โทหกกู, ปราด ๆ, อ้ายชาติหมา (เพ็ญ) ไล่หัวไป,
 ให้พัน, คนมารยา ไปไปหนา, มานี้, พรงันเข้า (กะเบา)
 นั้นนะใจ, นั้นนะใจ, เมียไม่อยู่ คิดโกงกู, ฤาใจ, หวอ้ายเก้

(รตวย) เรื่องอะไร, กัน หนะนี่, พี่กะเบา (เพ็ญ) อย่า
กระเดือก, เลือกเข้า, เป็นเจ้าการ ไล่หัวไป, อ้ายกะเบา,
มึงเฒ่ามา (กะเบา) ตายจริงตาย, ใครเฒ่า, เฒ่าด้าน ๆ
เฒ่านั้นมา, ข้าจะไป, เองไม่นาน (เพ็ญ) บอกพวกรุ่นนี้, อี
ร้าน, ไปให้พ้น ๆ ๖ คำเจรจา (เมื่อยไม่รู้เรื่องถามผู้ใดก็ตาม
ผิดก็ กะเบาจะพูดตรง ๆ ก็กลัวความแค้นพรายทองใน ๆ
ให้แบ่งของ เพื่อกันพาตแฉะนิดแต่พวกรุ่นนี้ถึง ให้มาว่าจะเอา
ชนะผิดก็ไล่ได้ไป กะเบาอึดอึดเคืองเต็ม แก้วกะเหว
มึง ๆ ลงกระไดตึกไป เพื่อบเปิดเหล็กกิน รตวยมาถาม
อีกว่าวิวาทอะไรกัน ก็พาตไล่แต่ทุบเมื่อยร้องไห้ ห้ามกิน
เหล็กก็ โกรธทุบเมื่อยตบไป)

อมตคตัก ๑ (รตวย) คำที่ดำ, ไม่ให้อำ, ปากเผยอ
วิวาทเถล, ถามมั่ง, คดงัดถน ทบ ตัก ๆ, ช่าง ไม่นึก, ว่า
เป็นคน ลงท้ายวน, กินเหล็ก, เฒ่าบั้น (เพ็ญ) ไม่ใช่ชู้ระ,
อู้อะ, ตำระแณ เลือกยัก คอ, คอแหว, อีแต่คัน เดียวกตบ,
ปากโบ้, ให้โหดพ้น นายก็ยี้, ยัก ยัน, ดันอะไร (รตวย)

พุทโธ ฌวั, ของตัว, ก็ กัดด้วยาก ทุกคนอยาก, ให้ดี,
 มั่งได้ย ก็ต้องถาม, ความพึง, โดยหวังใจ เพื่อพลาด
 พลัง, ทางไหน, จะได้เคื่อน (เพื่่อม) หนีอย อี้ครู, อี้ครู,
 อดรู้ หัดก็ ซาคี อี้มัก, กระสัน และ, นั้นแหละเหมือน
 เปนเมียเขา, เขาแต่งงาน, ดูบ้านเรือน นี้จะเคื่อน, เปนครู,
 ภูไม่ยอม ๘ คำ (ทะเลาะทุบตีเมียร้องไห้ อึ้ง เรียกพ่อ
 แม่ทั้งหลาย ช่วย ด้วยยาย น่อง และเพื่อนบ้านพากัน มา ห้าม
 เพื่อนยิ่ง โกรธ ใหญ่กว่าชวดเหง้าได้ เรียกชาวบ้านลงไป
 ข้างล่าง เหลือแต่ยาย น่อง แดรดวย ร้องไห้ อยู่)
 ขวัญ อ่อน ๑ (น่อง) กำ ถึง เขา, เมามาย, ร้าย หนะแม่
 อย่ำเพอแ้ว, รับมือ, แม่ ฤฯ ฝน เขาทุบตี, แม่, ก็ จะงอม
 ครอบประนอม, หนองคด้า, ฐมน้ำเย็น (รดวย) พุดดี ๆ, ก็ม่,
 แดโทไซ พาดพาโต, โดเก, เขวเซียวเซียว (น่อง) เขา
 เปนไฟ, แม่จะไป, เปนไฟพื้น ยายก็เห็น, แต่จะโหม, โทรมมะ

นัง, ๑ & คำเจรจา (ยายตั้งสอนห้ามอย่าให้ดังไป บ่น
ข้างพ่อเพื่อนก็โอนอ่อนผ่อนลงหา เวทนา เมีย มั่ง แม่
รดวย ก็อย่ารุนแรง นึกขายเขา แล้วแกก็ไป)

กระบอก ๑ (รดวย) เมื่อยังไม่, ได้กัน, คมสันด้วย ทั้ง
ร่ำรวย, หลอกเรา, ให้เขาคดถึง เชื้อแม่สื่อ, เชื้อดเมอ, จน
เผดอพลั่ง นับวันตั้ง, แตรกำ, ซอกซำใจ ทั้งเล่นเบี้ย, กิน
เหล้า, ไม่เอาการ คบเพื่อนพาด, เทียวเตร, เกล่ไกล ยิ่ง
ท้วงทัก, ตักเตือน, เหมือนยิ่งไป ยุเขาให้, ตัดคำ, ไม่ปรานี
เหลือจะทน, ทั้งจน, ทั้งจืดจาง รดวยแทบ, ตรม ตรอม,
งอมเปนน้ จะเหลียวแล, แม่พ่อ, ก็ไม่มี ขึ้นอยู่นี้, ก็จะมี,
เปนสับปลา จะลำบาก, ยากเข็ญ, ตามเปนเถิด จำต้อง
เบ็ด, หนีไกล, ไปข้างหน้า เปนลูกจ้าง, ร้างบ้าย, หมายวิชา
เปนที่ ฟัง, ที่พา, คราดำเค็ญ เพียรเข้บเสียว, เหนียวแน่น,
แสนถนอม ล้อดออม, ทุนตัว, ไว้กตัญญู มีห้าซ้ง, พอ
หวัง, ประทั้งเย็น ไปแอบเร้น, คักเข้า, พันเผ่าพาด ๑ ๓๐

คำ เจริจา (เก็บเข้าของเงินตามมี คิดจะหนีไปเข้าคัก
 ฤาโรงแถวอยู่ ทนไม่ไหว ไม่มีเวลาสเบย เม่มัง เทียว
 มัง คามัง ทบคัมมัง รู้ว่ามีเงินก็คอยแย่งไปเดินเบย)
 พันธุ์ฝรั่ง ๑ (รตวย) นึกถึงความ, ยามรัก, อดีตแตก
 เมื่อแรก ๆ, เซยชวน, หวลส่งสาร นึกถึงความ, ยามทำ,
 ให้รำคาญ แค้นสัทเน, ใจเอื้อน, เหมือนสัตว์ร้าย ขึ้น
 ทนอยู่, ตั้ โศก, วิโยค ดยของ ก็เหลื่อมอง, เห็นเพลง, ช่ม
 เห่งหาย จะมีแต่, แดคั้น, สิ้นสบาย ทรยมใจตาย, เพราะ
 ฌัว, วิ ชั่วช้า ๆ ๔ คำ เจริจา (ปรับทุกข์ถึง คัว)
 คั้นเพลงฉิ่ง ๑ (ถูกคู่) เป็นสุดคิด, จำจิตร์, รตวย ส้าว
 จะ หน่วงน้าว, รทมสั, อยู่เคหา โอ้ คักเข้า, เห่งอม, ต้อง
 ยอมตา เป็นสุดชาติ, วาสนา, กันคราน ๖ คำเพลงโอ้ร้าย

ปิดม่าน

ชุดที่ ๒ (ฆ่าฌัว) ฉากคักเข้าของ นายเพ็ชร
 ถ้าง ตัวละคร มีรตวยภรรยา หอบของย่องลงบรรได

มาจากคึกขันบนคนคร่ำทำเพลงธรณวิธให้ เห็นศพ
ขวางกีดขวางของ ตกใจ เข้าไปดูเห็นศพผัว

ธรรย์เพลง๑ (รตวย) กรรมเนเกาะ,เคราะห์ร้าย,ทลาย
ทลัถ ร้ายพลัถ ๆ, สดักจุก,เสียทุกท่า คิดหนีผัว,รอด
ตัว,หนีตัวมา เป็นตัวฆ่า,ผัวตาย,ผิดร้ายครัน มีดที่แทง,
แสงสยของ,มีดของเรา นี่ใครเขา,มาใช้,เคยใช้ หัน
ของใน ครว,ตัว รตวย,ช่วยทุกชั้น กรรมะบัน,ตามเห็น,
ให้เป็นจริง ถวยพูดไป,ใครเล่า,เขาจะเชื่อ คราน
เหลือ,วาคณา,ปัญญาหญิง เมื่อ หัวคำ,ซ้ำวิวาท,เหตุ
พาดพิง พยานฉิ่ง,มาดู,อยู่เป็นกอง ถวยขึ้นอยู่,
สู้คดี,มีแต่ชั่ว ถึงคดีหัว,ตัวทุกข์,ติดคุกขัง เป็นจำ
เป็น,เร้นหนี,หมดที่มอง เลื่อนมีช่อง,ผอนปรน,พันอาญาฯ
๘ คำ เกรจา (ปรับทุกข์ของตรวดฯ ตรองไม่เห็นเค้า
ว่าใครฆ่า สมนักอะไรก็ไม่มี จะว่าเมาฆ่าตัวก็มีใช้)

คนหาแปลง ๑ (รตวย) โอ้เพื่อนเฮ้ย,เคยอยู่,เป็น
คู่เกล้า วิหังเมา,เซตาเด่น,เหมือนเป็นบ้า ชอบแต่เสีย,

๑๐

ฆ่าตัว

ถูกเมีย, ไม่นำพา เทียบ คบ หา, เพื่อน ฝูง, จูง เปน พาด
ซ่มเหงเมีย, แถ้วเสีย, ซักัดเอง เพราะไม่เกรง, เมีย ห้าม,
ชวามณถ้าน ตายมีหน้า, ซ้ำจะทำให้ ไร้คาญ เกิด
ประจาร์, เมียเพ้อม, เข้าใจมไทยฯ & คำ โอด (พรรณา
ร้องให้ส่ง ส่ารฉัว ส่งส่ารตัว เห็นแต่จำต้องคิดหนี
อย่างเดี่ยวเท่านั้น จึงจะรอดตัว)

ไอ้ลาว ๑ (ถูกคู่) ส่าวรตวย, รทวยส่ออื่น, แถ้วฝนไศก
จนเพลา, ชุส่าโยค, กระโหโกโกถั ส่าฉัวเพ้อม, เพื่อนยาก,
ฝากอาไโดย เจ้าฝนใจ, หอบของ, ยอ้งหลบมา ฯ

๒ คำเพลง ไอ้ลาวต่อ

บีดม่าน

ชุดที่ ๓ (ตัวงาม) ฉากท้องถนน หลวง ริมตึก
ที่รตวยเข้าพัก ตัว ละครมีรตวย กับนายจรี
ยืนพูด อยู่ ด้วยกันสอง ต่อสอง

ตามเงา

๑๑

กัณฑ์ ๑ (จรี) รดวยเฮ้ย, เคยญา, ซื่อบื้อ ฉนั้น
ญาต้มพี, จรีเซวียง, ไม่เคี้ยงสา พี่เคยรัก, น้องชอบ,
คอบเมตตา ให้ หวดเถย, เกยวพา, อิกญาไร
พี่พูดไป, กี่ทีไหน, จะไฟเราะ แม้นดวยเคาะ, เจ็ดสวดิ,
ขาดแก้วไขว่ ดวย ดั้นรัก, ดั้นสนิท, ปติคาโดย จึง
ทำใจ, เคื่อนเคย, ไม่เคยเปน (รดวย) อย่าจุ้จ, พี่จรี,
เล็กที่เล็ก ไม่อยากเปิด, หัวใจ, ให้ ใครเห็น มา
ดำเล็ก, เบ็กกะเซอ, พร้าพ่อเค้น เรืองพูดเถ้น, แต่ครึ่ง,
เรายังเยาว (จรี) ถึงยังเด็ก, เด็กอยู่, รั้บระสา แล้วจะ
มา, เคี้ยงทั้ง, จริงญาเฮ้า ดวยรักพี, พี่จรี, นี่ไม่เบา
เคยรักเจ้า, เคยเจ้า, เจ้าเข้าใจ ส่วนใจพี, มิได้มี, จะจาง
รัก แม้นพีจัก, จากร้าง, ไปข้างไหน ความสมัคร, รักวัน,
คันอย่างไร เปนผู้ใหญ่, ก็อย่างนั้น, ไม่ผันแปร ทั้งบัดนี้,
พีของดวย, รั้ววชน มิควรมัน, เหม่อร้าง, พี่ห่างเห
ญาดวยมี, ผัวพ่อ, คอยคอยแยะ จึงแกร่ง, แกร่งอน,

ไม่อ่อนโยน (รตว) ความจริงดวย,ช่วยจิตร,ผิดเสียแล้ว
 ความผ่องแผ้ว,บริสุทธิ์,มันหลุดโซ้น เห็นพี่หาย,นึก
 ตาย,กระจายใจน ฤาเลวโตน,ดับโลก,วิโยคลอย
 จึ่งแต่งงาน,แต่งการ,แต่งงานซ้ำ พาชอกซ้ำ,ใจดวย,ช่วย
 ให้หอย รู้คู่กษัตริย์,ชั่วชาติ,อุบาทพถ้อย เอาแต่คอย,
 คุมเหง,ไม่แครงใจ เดียวนี้ผัว,ตัวตาย,เป็นหม้าย
 เมื่อ กัดจะเล็ดออก,เล็ดอะเจ้อ,กระเซอได้ เกิดเป็นกรรม,
 ทำมา,จะว่าไร ตัดเอาไดย,เกิดพี่,ไม่ดีแล้ว (จวี) ขรรคมดา,
 ขี้ความนุษย์,ส่ดุดส่ด่า รตวเจ้,เปนนุษย์,ฤาหลุด
 แผลว คิดถูกได้,ผิดได้,ใครจะแก้ตัว เหมือน
 ดวงแก้ว,ตกตม,พื้งมคีน ใช้แตกร้าง,สาวเอ้ย,เคย
 ถเมียด อย่างน้อยใจ,ไม่รังเกียจ,เด้นยดผืน มัน
 ดวยมาท,สวดอิหวั,พื้งยั้ง ก็ควรพื้ง,เด้นอิหวั,
 พี่ดงเดิม (รตว) โย้ยแม่หม้าย,ร้ายทาง,อย่างรตว
 ไม่ละส่วย,ส่มนึก,กต้ออีกเห้ม ถึงความหลัง,ยังผ่นึก,

ไม่นึกเคยมี ที่สุดเริ่ม, วิทนาง, คิถลวคค ๗ ๒๕ คำ
 (รตวขบว่าตัวได้ชั่ว แต่จรี ไม่ถืออึงวอนขอแต่งงาน
 เจ้าว่ายังมีชัช ชังใจขอรอ ก่อน ต่างพูดจาเย้ายวน
 ถ้อย ที่ก่ค้น คงรักกันตั้งแต่หลัง จรีเล่าว่ากรที่จาก
 ไป ก็ เพราะไป จำขายจนตง ตวมัง มีถลับมากก็ไม่ได้ช้า
 พังพบวันนั้น รตวขบว่าเห็นจรีสูญหายก็นึกตายตัวเป็น
 กำพร้า นายเพื่อมเขารักใคร่ก็ต้องแต่งงาน หมายพึ่ง
 เขาพรรณนา ความร้ายของนายเพื่อมจนถูกคนทำร้าย)
 ชนพลับพลา ๑ (ลูกคู่) จรี หนุ่ม, กรุ่ม เฒ่นั้,
 ไม่เห่เหือด รตวขบเคียด, แดกระดาก, แด้นยากหนอ ถึง
 แด้นรัก, จักเพ้อ, พุดเออขอ ก็ เกรงข้อ, ครหา,
 ประหม่าเมิด โอ้ความหวัง, ผั่งใจ, ช ไม่นุษย์
 เหมือนด้ายพิศ, ยี่ดยุด, เหลือหลุดเย็น ยิ่งพูดจา, ก็ยิ่งพา,
 อูราเพด้น ยิ่งเจรีญ, ฤไทยรัก, กันหนักมือ ๗ ๔ คำ
 เจรจา (ต่างบอกที่พัก จรีนั้ จะมาหาเนื่อง ๆ

แถวรับจะทาบารุงจนรวดย จะปลงใจแต่งงานด้วย (แต่ก็
ตาไป)

จำปาทอง ๑ (รวดย) ถึงจรี, มีน้ำใจ, ไม่รังเกียจ
ก็ยังเดียว, ถอดถ้วน, ควรจะถือ ด้วยยังกลัวผิดตาย, ความ
ร้ายถือ จะขึ้นชื่อ, ชั่วโฉด, โทษจนกรรจ์ เดรัจฉาย
ความ, หนามเดียวน, เห็นเมียนมิด จึง คอยคิด, ตักว่า, คำน
กำกับ แต่คณิ่ง, ถึง ผัว, ยังกลัวครัน จะเปิด คณิ่ง, ยืนอยู่,
ไม่สู้ดี ๆ ๔ คำ เจรจา (นั่งเสิร์ฟของนายกระเบา
ออกมองเห็นรวดย ตีใจ ตรงมาหา เรี่ยกให้มายืนอยู่
ด้วยกันในที่ลับ)

แขกหนึ่ง ๑ (กระเบา) ฉันทเพื่อนผัว, อย่างกลัว, ประทุษร้าย
ญาอุบาย, รับดินบน, ให้บันบ แต่เพื่อนม้วย, ตาม
รวดย, ทูกราตรี ฟังวันนี้, บุญลบ, พบเหมือนปอง (รวดย)
นายมานี้, มีธุระ, ไร่ ฤๅ (กระเบา) ประทานโทษ, โปรด
อย่าถือ, ชื่อส่นอง จริง ๆ หนา, ปรานี, เหมือนพื้นยัง

เชิญปรอง ดอง, กระฉับ, อย่างกันแข็ง ๆ ๕ คำ เจริญ
 (กระเบาว่าอยากถามว่าเครื่องเพชรที่นายเฟื่องที่ตายฝาก
 ไว้ฉันเอาไว้ที่ไหน รวดยว่าไม่รู้เรื่องเลย กระเบา
 ถ้าเรื่องไปคโมยมาจากบ้านพระพิทักษ์จนวิเวทกัน รวดย
 ก็ถามว่าได้ตัวผู้ร้ายฆ่าตัวตาย ก็ว่ายัง กองตระเวน
 เขาส่งไต่ยรวดย แด่ ลับ ตามจับนี้ และอีก ข้อ ๓
 ตัวร้อนใจทราบว่าเขาได้กระคายจะมาจับที่นี้ เพราะ
 มัดก็มัด ในครัวของรวดย มีพยานรู้เห็น วันตาย
 ก็ทะเลาะกัน มีพยานรู้เห็น รวดยอื่นว่าจะทำใจดี
 กระเบาว่าก็คิดช่วยด้วยเห็นเป็นเมียของเพื่อน มี
 อย่างเดียวแต่ต้องย้ายที่ กระเบาว่ารับจะพาไป ดันเอง
 รวดยอื่นของขอผิดพบสหาย กระเบาว่ารู้แล้วจะ
 หมายฝากถึงเขาก็พอ กระเบาที่เป็นมิตรกับจรัลรับจะพา
 ไปให้เอง รับไปเสียดีกว่าเข้าไปจะเกิดเหตุ รวดย ก็
 เขียนจดหมายฝากกระเบา)

๑๖

ดวงาม

ข้อยิ่ง ๑ (กระเบา) เวทนา, ความดี, พักกระเบา ระวัง
เจ้า, เต้าเห็น, เปน ช่มเหลง มาพรากรัก, หักมิตร, ไม่คิด
เกรง อดเวร, คู่หวังเหมือนวังแก แต่นานไป, เห็น
ใจ, กระเบา มือ คงนับถือ, ซื่อต่อ, ยิงพ่อแม่ มัน
ถูกไป, ดีชั่ว, ยับแท้ๆ จำต้องแก้, ไช้กัน, ทนช่วงที่
(ระวัง) เปนความจริง, เปน หญิง, สุจริต มิได้คิด,
ฆ่าตัว, เอาตัวหนี (กระเบา) ฉันทรู้แล้ว, ใจระวัง, ช่วย
ปรานี ตามมานี้, ชวนให้, ไปด้วย กัน ๖ คำ เจริญ
(ระวัง เชื้อถือ) แต่หนักใจที่ สังเกตอาการกระเบา
ปรานีเกินส่วน มิควร ไปสักหน่อย แต่ถึง กระนั้น ก็ยอม
จะไปด้วย ถูกชักตัวไปเลย)

จึงหัดร้อง ๑ (ถูกคู่) นาย กระเบา, เอาธุระ, สาว
ระวัง เหมือนจะช่วย, แก้อัน, คิดผ่อนผัน ถึงสาวหวาด,
สาวประมาท, ขยาดครัน สุดตั้งคั้น, หันห้าม, ก็ตามใจ ๗
๘ คำ เพลง ศรีนวล

ตามเงา

๓๗

(นาย กระเบาพาตำรวจเข้าโรง นายจรีแต่งตัวด้วย
มาเรียกถามหา รอดวย นายหรั่งอยู่ที่นั่นบอกว่าไปไหนกะ
ผู้ชายแปลกหน้าผู้หนึ่ง)

กลุ่มโปง © (จรี) ปลาดใจ, ไฉนรอดวย, จะช่วย
เงิน ฤาพเห็น, ฤกอดหูก, เกิดทุกข์ถอน ไปจากนี้
ที่เจ้า, จะเร้าร้อน ไม่กล้า, น่าช้อน, จะบีบบัง ๖ ๒ คำ
เงา (นายกระเบาออกมาส่ง จดหมายให้และเล่าเรื่องที่
รอดวย จำเป็นต้องหนี จรี อ่าน)

อ่าน ๑ หมดเวลา, ที่จะมา, อำตาศี ด้วยเกิดมี,
ไทยผูก, เปนสุดหวัง เปนจำใจ, จำไป, แต่ดำพัง จรี
พัง, กระเบาเล่า, คงเข้าใจ รอดวยเสียใจ, ที่มีได้, บอกจรี
เรื่องวาคี, ที่น้อง, ต้องส่งเสีย ว่าฆ่าตัว, ชั่วเกิน, พื่อนไทย
ประจบให้, ร้อนตัว, กัดัวอาญา แต่เชือด, พี่จรี, ไม่มีแคลง
ว่ารอดวยแก้ง, ทุจริต, ผิดสมหา เกิดเป็นกรรม, แด้วจำ,

ขอขมา พันโทษา, เมื่อไร, ได้เห็นเฮย ๆ ๘ คำเจรจา
(กระเบาเล่าว่า ไปติดกับเขา จะจับตัว ต้องรีบพาไป สัตว์
จริง ๆ สัตว์ที่ไหนก็อ้อมแอ้ม แด่ กัดบัย ย้อนถามว่าเชื่อ
ฤๅก็ว่าไม่เชื่อคนเช่นระดวย ทำชั่วเช่นนั้นไม่ได้ น่าสงสาร)

กระทง ๐ (กระเบา) จนถึจน, ทนยาก, ถ้าหากนัก
ไม่มีพรรค, พวกแท้, ช่วยแก้ไข นอกจากเรา, เพื่อนเก่า,
เผื่ออาไถย เอาใจได้, บ้องกัน, ตามบัญญัติ ระดวยยัง, ตั้ง
มา, ถ้าได้ช้อง ให้ฉันค้อง, อ่อนน้อม, ท่านนักหนา นึกว่าช่วย,
อุดหนุน, กรุณา ขอเงินตรา, รุกยา, ประตัมมี (จริง) ได้ๆๆ,
เอาไป, ดีพันบาท ถ้ามันขาด, ไม่พอ, ขออย่าหนี มาเกิด
มา, บอกฉัน, ให้ทันที จงปรานี, รุกยา, เมตตา ดวย ๆ
๖ คำ เจรจา (ก่าขับ ให้กระเบาช่วยเอา ชูระแด้ว
กระเบาที่ตาไป)

อ่อนอารมณ์ ๐ (จริง) ขึ้นชื่อคน, เคาห์ร้าย, ร้าย
หลายอย่าง มันผางๆ, พุงมา, หลายทำด้วย ใช้อย่าง

เดียว, เห็นขวทั้ง, เขาถึง ม้วย นี่และโรค, โชคชววย, รดวย
โดน เจ้าจะเปน, เซ่นหา, ถึงฆ่าตัว ก็ผิดตัว, ชั่วชาติ,

สุดผาด โผน ไม่แก๊กัน, ทนโศก, ปล่อยโยก โยน
เคราะห์กระโจน, จับขี้, รยาเย็น ๑ ๘ คำ เจรจา

(อยู่นั้น ไปตึกมืดตรงเข้ามาอดตรวจคอจรีว่าจะมา
จับคนอยู่นี้ จรีถามผู้หญิงว่าไม่ใช่ถามผู้ชาย
ก็รับ ถามว่าตัวจรี ว่าไม่ใช่ เรื่องอะไรว่าเรื่องตอบ
ว่านายเพื่องตายได้ส่วนสืบได้ ความชัดแล้ว (เล่า)

ฝรั่ง ๑ (ปลื้จ็บ) นายกระเบา, เจ้าบุญญา,
คบหาเหตอม กะนายเพื่อง, ย่องเบา, เอาเงินๆ พระพิทักษ์,
วันนั้น, ท่านพรอเ็น ถูกเขาเชิญ, กินโต๊ะ, โต๊ะเลี้ยงเคียน ทั้ง
เครื่องเพชร, เครื่องทอง, ของน้อยใหญ่ นายเพื่องไม่, แบ่ง
ปัน, วันเลี้ยงเหียน พอตกคำ, เมาทง่า, ทำมิดเมียน กระเบา
เพียร, ถอบเข้า, แทงเอาตาย ประเดียนนี้, คิดจะหนี, หลบรีเว
ลงเรือเมด, จาก ถยาม, ถ้อยความหาย ผมทราบ, ว่า, มา

๒๐

ตัวงาม

นี่, มีอุบาย จะต้ม นาย, เอาทุน, จึงหม่นมา ทั้งจะต่อ, นาง
รตวย, ไป ด้วยเฮอะ ตามไม่เจอะ, เดี่ยวที่, ไม่มี ทำ คง
ไปขาย, เดหลัง, ตั้งราคา เมืองฝรั่ง, มั่งคั่ง, น่ากลัวใจ ๆ ๘ คำ
เจรจา (จริงก็บอกตามจริงว่าพารตวยไปแล้ว ทั้งจริงก็ได้
ให้เงินไปอีก ๔๐๐๐ บาท ไปติดลบว่าไม่ได้การขอ
ถารับไปติดตามตัวเข้าโรง)

สุดท้าย ๑ (จริง) หัวดีบ ชั่ง, ชั่งประไร, ไม่ใจหาย
นึกเสียตาย, แต่รตวย ช่วยให้ได้ การผูกเค้น, เกินการ,
จ้างวานใคร รู้ต้องไป, ตามเอง, ไม่เกรงตาย ๆ ๑๒ คำเจรจา
(รับกะผลิตภัณฑ์ตาม ขึ้นไปคว่ำบ่นพัก ฅบเดียวจะเข้าโรง)

ปีติมาน

ชุดที่ ๔ (ตามเงา) ฉากในโรงแถว ที่กระเบาพา
รตวยไปสั่นได้ ตัวตครมีรตวยนั่งร้องไห้

ถอน ฅมอ ๑ (รตวย) ไม่สิ้นเคราะห์, เกะเรา,
เหมือนเงารูป ตามดูบ ๆ, ไหมมนุษย์, นิสุดหมาย จะเดดอะ,

เคราะห์ให้ฉัน, ให้ฉันร้าย เหลือแต่กาย, แอ้วแอ้ว, ห้องแถวชุก
 ป่านฉัน, จรีหนุ่ม, จะกั้มแทง ไม่รู้แห่ง, รดวยหมก,
 เจ็บ ออกจก โสย ยังเรื่อง, ถ้อยความ, ก็ตาม ลูก มีแต่
 ทุกข์, ทุกด้าน, เหลือทานทน ฯ & คำ โอต เจริจา
 (กระเบากระหืดกระหอบ มาบอกว่าเขาจดหมาย ให้จรีขอ
 เงินจะมากูยกาก็ไม่ให้กั้มได้ข่าวว่าบอกแก่โป ดิศ จะเอา
 ดินบน ๕๐๐๐ บาท รดวยเชือกใช้ไม่กี่เชิงได้แต่ร้องให้)
 ฝรั่งเลข ๑ (กระเบา) เป็นจวนตัว, กั้มผิด, โป ดิศ
 ดับ จะตามจับ, รดวยน้อง, จำของบน ไปเมืองนอก,
 ถัดน้อง, ไปสองคน อย่างกังวล, อยู่ใน, เมืองไทยเลย
 ต้องจำใจ, ได้เสีย, เปนเมียพี่ พอเปนที่, อย่าช่วย, เลย
 ดวยเอ๋ย เพราะกันขั้, สงสัย, ใครจะเพี้ย เปนจำใจ,
 ไข่จะเอ๋ย, ข้อมีควร ฯ & คำ เจริจา (รดวยร้องให้
 ดันไปหมดไม่รู้ ทำประการใด กระเบาว่ารอช้าไม่ได้
 เข้าโอบอุ้มกอดรัดจะรีบพาไปลงเรือ พอเลี้ยงจรีอะ

อะมากะระเบาเฉยส์ตักทั้ง หนีออกทางหน้าต่างไป รทวย
 ชบร้อ้งให้ จรีโผ่งเข้ามาปดอบ พอเห็นตักงักอดถาม
 ต่างเล่าทราบความ)

ดวงพระธาตุคัต ๑ (จรี) บุญของพี่, รั้งมา, เพลาเหมาะ,
 เกิดตื่นเคราะห์, สิ้นข้า, อย่าทำคณณ สิ้นภัยความ, ตาม
 ค้อ, มาก่อกวน สิ้นดาเหตุ, เทเวศ์ครวน, อ้ายวนทรวง
 ดวยสัญญา, ว่าไว้, อย่างไหนบ้าง เชิญอย่าอ้าง, เหตุขึ้น,
 มาฝนทอง ขอชื่นชม, ดมกระมด, ตู้บนบวง ถนอมดวง,
 คาช, คู่หัวใจ ฯ ๕ คำ (รทวยผวกอดก็พอ)

ปีติมาน

ชุดที่ ๕ (เอาชีวิต) จากโรงบ่อนเมืองยโสธร
 มีจันแซกฝรั่งแทงไป กระเบาเดินมา

โยนดาบ ๑ (กระเบา) มีปัญญา, ถัดทำ, ได้หน้าจิตร
 ถึงโปติก, แจ้งดับ, จับไม่ได้ กบ้งอาจ, ฉลาดเหลือ, ดง
 เรือไฟ บันยังตั้ง, ตรงไป, ถึงคโปร์ ชื่นรักไฟ, ไกลดดา

มาเมืองแขก อยู่ถื่นแปดก,บุญช่วย,รวยอไซ นายจรี,
มีคุณ,ให้ทุนโย เป็นเท่าได้,อยู่ยะโฮ,โตอีกครา ๆ & คำ
เจรจา (เข้าไปแทงโปเสียหมด)

อัยยัรยัย ๑ (กระเบา) หมายถึงต่อ,เดิมพัน,ดี พัน
บาท มั่นกดับฟาด,หมดตัว,ซั้วนักหนา มานะหวัง,ตั้งตน,
จนแล้ววรา กุชตา,ตกยับ,ถึงอับปาง พุดกะใคร,ไม่เป็น,
เห็นสุดหมาย อยู่ให้อาย,ชายหญิง,วิ่งรอบข้าง จะ
แสดงฤทธิ์,คิดคโมย,อิดโรยลง ไม่มีทาง,มีเพื่อน,
คิดเหมือนใจ เกิดเป็นชาย,อูบายกดำ,รู้ท่าแผ่น ควรเป็น
เบน,ตายตาย,ย้ายไม่ไหว มัน อับจน,แล้ว จะทน,รณ
ทำไม รบชิงไป,โลกหน้า,ดีกว่าเฮย ๆ ๒ คำ (ยิงตัวตุม
โอด คน คั่นดู)

ปีติมาน จบเรื่อง

สุภมัสติ

